

Jakob B. Bjarnason, Síðu

“Vorboðinn”

Blað U.m.f. Vorboðinn
VII. ár. 4. tbl. 1922

4. Okt. 1922.

Vorðing II

Hiarta vork. (þýtt úr þýttu),
4. Okt. 1922.

Draumsýn.

Jeg var á festi ákunnu laudi, og var
allt í einu staddur á rýmiðri, en
þann undan mig sá jeg hof, þangat
hugadi jeg at þess mundi vera at fara
~~tíð þess at þess~~ tíð þess at sjá, hvað slyðst
mundi vera til einhverra mannaþingata
því ekki þótti mig fjölslegt at drelji
til lengdar þess, sem jeg var staddur,
þjell því strax af stot þangat, en
þegar jeg kom þangat ~~þess~~
leyfist mig þess sýn.

Jeg sá þess langt í kvöld, og þá þessinn
þannu jónbætur þess, þess, flutu-
ingavagns, ritandi riddoratis og
þess segrs af fátgangandi þess, og
allt þjell þess, ^{þess} þess, þess, svo
af þess þótti jeg sjá at eilíffrot
stóir þess mundi standa til mund-
vera í atugi, jeg stóir þess þess í

2.

leittelu, af at hugsa um all sem
jeg sá þarna og svo stórt borgarinn.

All í einu var jeg vakinn af þeim
hugleitingum sem jeg var í af
mannsvöldi, sem sálesti til min
svo hálandi: „Hví roð þú heyrir en
fylgish ekki með fjöðanum“

Mjú vort mjög hvefð út, þegar jeg
heyrði þarna sálest til min þú jeg
vissi ekki til af þeim hefti

veit þarna nálagð mjet, gleymdi
þú í leili þú, sem fyrir augum
hafti horit, leif út og sá healdrota

áldung, mjög góðmannlegan, standa
hjá mjet. Jeg svarði honum at jeg
varí fentamats og sagði ham þá:

„þat hlýtur at vera, þú amars hefti
þú veit þarna met, í þessari fent.“

Jeg spurði ham hvaða leitangur
þetta varí sem veit varí at
þ leggja ús í og hvefð all þetta

4. Okt. 1922.

Vorböðino II

Þiarta verk. (þýtt úr þýskum)

3.

~~þetta~~ lit allori of halda.

þat skal jeg ⁿⁱ segja þér, auðdi
þann og þú hóf þú sögu sína
í þessa leit:

4. Okt. 1922.

Vorböðinn II

Hiarta vork. (fyrsta úr fyrsta)

4

af því, svaraði hann, og hóf
svo fróðlega þessa leit:

Því í þessari borg ríki völd-
ing drotning, sem er kinn að leggja
undis þig allan heiminn, nema,
eitt ríki. Í því ríki rætur
drotning mjög ólík þinni, kinn
er kyrtlað, undis þinni þjóva
lvo systkin og ein frandskúta.

Þen þeirri drotningu, sem ríki
í þessari borg þjóva lvo þessur
og ein skjaldma. Slín er svo
vopninn af þat hefir engin
riddarinn, sem er hjá þinni
drotningu, slatist áklaur
þennar, ev oft orðit undan að
hörfa "spurt".

Jeg ~~þegar~~ þá: "þat er þá ekki
í fyrsta sinn, sem þessi leit-
angur er hafinn"

4. Okt. 1922.

Vorböðinn II

Hiarta vork. (þýktur úr þýktum)

"Langs frá þui", svarati hann. "Eg
valduga er búinn að heyrja fjálda
mönna á þina keislu, og ekki
minnt á að öðru leyti er þui að
þinn hefi tekið til fanga margna
af listi þinnar keislu. Þú hefur
hefi alltaf haft mikit ferra list,
er munurinn er á þessum list
er vel búinn að vopnum. Þú er
valduga hefi mjög ljúft ~~vopni~~, og
list og illa að vopnum hefur off-
ast nos, meiri godla þess."

"Þú hlýtur að skrifa til skara
með öllum þessum sag", sagði
jég til hann. "Þú ert ekki."

"~~Langs frá þui~~", svarati hann.
"Þú hefur þangað til að kemur
fögn og frítt riddarasvið á þar-
dagaöldinni"

Þú verður þú valduga ~~stó~~ lengi
at vinna - ~~sagði jég~~ ^{varla} gæp jég fram

"Gelus þú til huga þann at þú
frítt list gangi í list met þinni,
þú er fögn riddaras ganga í list
met þinni, og þú verður fljótt um-
skifti. Þá minsti úr riddarasvitinu
verður þú verður á móti skjaldm ey
þinna valduga, og mun yfirvinna
þann á sveiplundum; er þú valduga
verður þú verður í flóttu og þú verður þinn
þinn; er þetta skafur ekki þú
er langa löngu eftir þess daga."

Jég sagði ekki minna at jég
þú hefur nokkurn tíma heyrð
gelit um þessa drottninga, er
þú þinn nokkurn tíma gelit á
þinn og þú jég þú yfir margna
þann farit og off list verður þú.

"Þú hefur þú heyrð um þú,
og list úr um þú, þú þú ekki
minni þat þú", sagði hann.

4. Jul. 1922.

Vorbodinn II

Hiarta vort. (fjöt ur fjötum)

segja miu nöfu þeirra, þá
þætti miu miu vauk um þot."

"Valduga drotningin heilis
Krasni" sagði hann, "er skjaldmar
hennar heilis Ligi, og þennar
~~þeirra~~ ^{hennar} heila Öfund og Agirud.

Þou þú kyrtala drotning H
af all öm ~~sautokúsi~~ sautokúsi
eins og nöfnum þera met sjer,
þú þú heilis Trú, en sýb-
kinin heila Van og Samleikur,
og frauka þeirra Ayyf.

Þá skyldi jeg hverning í þessu
lá og úr þot vaknati jeg og
~~af þessum draumum~~. hafði
þella, ^{þá} at eins verit draumur.

Jeg fór at hugsa um hvort ríki
þetta gata verit, sem allu í
svona miklum ófrið, og heftu
all í sífeldinu ófrið í fjálda
möngr ar, en hverning, sem jeg
reyndi at ~~þú~~ grufsa þat upp og
þá jeg leyfði inn í innu
~~þessum~~ ^{þessum} hugans, gaf jeg alls
útkomur eftir þeim.

Þat hafði orðit löng þögn á
metan jeg var at hugsa um þetta,
en nú rauf fórnauktin minn
þögnina og sagði, "þú ert alls
ekki föndur at þessa ekki um
nöfu þessara drotninga og
þeirra, sem nær þeim standa.

Jeg vaknati frá minum
hugleitningum og sagðið alveg
hafa gleymt miu, en ef hann
vildi mi vera svo góður og

4. Sept. 1922.

Vorböðinn II

Hjarta vork. (fjötur úr fjöskur,
 Hjarta vork er gíjja göfug,
 gíjja lína steinjum lövinnur.
 Í öðrum þeirra ómar gleði
 en í hinum sorgarheimur.
 "Ólög mamma á þú leika
 úr þeim knýja fagra hljóma.
 Í dag þeir (leika) lýsa áslavyndi
 en á morgun grafjörð óma.
 Isl. H. Amason

3. - 2089.29

865 11.177.04

4.25 13254.79

Drummsyn

40

48

2.40

3. -

3.50₁₂

1. -

85

5.25

1.75

8.50

6.50

1.75

1.10

55.78

10.70

55.78

17. -

42.78

Drummsyn

x Þy. Pálsson
 x Magnús Magnússon
 x Jóh. Silvarson
 x Stepli mótur
 x Halldór Halldór
 x Þjélu Kantastéttar
 x Þeslendes Antunndar
 x Jóh. M. Ósmann
 x Þóro. Þ. Þórnason
 x Simon Aalsþekata
 x P. Þjélusson
 x Þóro. S. Ólafsdóttir
 x Antm. Sigurðsson
 x Þóro. Þ. Þórnason
 x Antm. Þeslendes
 x Stefan Þessjólsson
 x Þóro. Magnússon
 x Þjóro. Magnússon
 x Þesl. Antunndar
 x P. Þjélusson
 x Þóro. Þórnason
 x Antm. Þjórnason

Slákan.

Mönnum var ekki farið að litast á líkuna, enda var
 illtíð beint ekki álitlegt. Vestanállin með öllu sínu mis-
 lyndi hafði farið svo að ráði sínu. Þrútarbylgjinn, ríngingarnar,
 krapasellurnar, lognmuggurnar og einstöku þjótunndisslundir,
 allt hafði þetta með stökustu elju, fjölbreytni og beytileika ummið
 að því, að leggja ofan á þann grundvöll, sem krapatrútarínginginn
 um miðjan desember lagði til þess að gjöra algjöra hagleysu um
 flestar sveitir, og í áramótunum vitðist sem síð fyrirallur
 sje að nú fullri framkvæmd, þá er svo komið að heifta má haglaust
 bæti vegna áfreta og þjótunndiss. Með sama litastari gaf ekki
 hjá því farið að svo yfir til fullnustu að þann dögum listnum.

Samtíða var komið á fulla innigjöf, laust eftir miðjan des., en
 fjöldinn af hrossum bjóði í haganum og stóð af sjó
 hvern óvæturbylgin af öðrum, sem oft voru margir á sama sólar-
 hringnum og enda þó einstöku þinni gafi, þá var ekki um
 hlatafla að rasta, síður en svo, þá í öfarðinni og eftir mikinn
 kraftur lausafarnar, mátti þessa á gjöfharðri og næstum
 óvinnandi sveitunni, er var síðasti áfangur að lífsbjörg
 blersaða hrossanna, svo slitnari tilfinnanlegur hluti af grasinu

upps með þellinu og konu þú ekki að notum. Alt fór að einu.

Ön stófti beif dag eftir dag og áika eftir áitru, að uinu gekk ekki á heyrforðum, en þau eyadu öðrum forða sem undis flestum tilfellum á dipmetari - holdin. Til þess forða varf að gripa þegar daglegu tekjumar gátu á engan hátt haldist í samræmi við úlgjaldin. Ön það var látið bita, ef verða kynni að hlákan kæmi áður langt líti. En það var mömmum ljóst að annaðhvort yrði breyting til balnatar að verða innan fárra daga, eða öll úhjúgubhrassin yrðu komin á hús og fulla gjöf og það var mömmum ekki hugnandi tilhugsunarefni. Öll hross komin á fulla gjöf strax ~~með~~ áramótum! Það mundi reynslu, sína að yrði fullsmunt.

Þrossin voru látin bita eftir hlákunni og eigendur þeirra bitu eftir hlákunni, en helmi úldi seinna og búinnar á bandunum sígu á meir og meir. Illit og ómúlegir draumar sóttu að mömmum, batu í vöku og svefni, vöku draumarnir voru sínu verri, Ámsar minningar frá litna límanum skutu sjer upp á gfiðend endurminninganna, ýms eftir spor urðu sem niðstignir, svo skjótt sláðu þau mömmum fyrir hugskotsjónum. Mem hrylti við af heyrja aðra eins baráttu, eða meiri; og þú allti gati ekki

auðveldlega farið svo, að niú gafist fari til þess, úllitit bentu hreyndi ekki til annars fækar. Ön mömmum var það ljóst, að þeir voru ekki sem best fyrir kallast, að eiga í minnu verulegu lusti við hamfarir lítar farsins, það sluddi svo margt að þú, einmitt niú.

Halsárin og hrufurnar, sem þeir höfðu skilið eftir sig kappamit Ljúki, Frasti og Alfri, höfðu ekki fundit mikil gæðilfni eða sárabaldur í verulumatvöran situstu missisanna, þú hraus mömmum hugur við ef til slíkrar orustu dragi, enda fulluist, að veruleg hartindi niú, hlýti að verða sitasti þálluinn í algjörfu eignaproti fjölda manna. Niú voru engin líkindi til þess að almennigur hefðu um það að velja að björga fjenati sínum á kraftfötru, við þú sáu reikningslökni niú um áramótin.

Höfurnar fyrstu daga Janíar voru óneitanlega þó ískyggi- legustu, sem komit háfa til lengri tíma, þú engin fjarstaða þó illit draumar ásaklu menn. Ön þá eins og svo oft áður á hjálpin á næstu grösun, veruleg hjálp, að minsta kosti um slundarsakis. Hlákan á rjell okominn.

Mitvikudagurinn 4. Jan., virðist ekki minni verða neitt frábregðin fyrirrennurni sínum. Gott veður og stíll fyrripart dagsins, eftir miðlegi syrti í lofti og innan slundar á kominn

móskulshúf, en á sumum. Í vöðummi byrta hriðna og dregur
ís frastinu, en sumans lörmusinn eykst og krepjan í fömmum
eykst, og venin hjá mömmum eykst en þó ekki áv kvíða,
því um hättalína 4 ekki annað síma, en þessi bloti verði
afrens lokapállurinn í jarðbamsáhröppum, nú eigi að ganga
frá sífasta jarðarbragðinu og geyma það um óákveðin tíma,
lík og forsjál heikona „gjörir ofan yfir“ sláttu fölin sína.

Í þessari óvissu taka menn á sig náttúru á miðvikudagskvöldit.
Nó allur hafi mefnsamt orðið skal lálið ósagt. Fullyrkt verður
heldur ekki um það, hvað margir lívalífar „hafa risit úr döggi“ og
lílið úr um gluggann sínu nóslina þá, en um morguninn
þegar bati kvíttis og kosulillis hafa risit úr rekkju verða þeir
þess varir að hlákan 4 komin. Um það þessa ljósast útlun
dökku flekkimís, til og frá um hagnana og lekinn í húsumum.

Þvaf mörg og innileg þakklátisandvörp hafa boðist um í
hugum manna þessan morgun, 4 ekki goll að segja. En farrir
hafa þau orðið en ella, vegna þess hvaf menn voru arðnis kvíttis
og fullis forlygni. Þeir fögnustu hlákummi hikandi, eins
og matar, sem kjellis fram höndina, sem hefur gefit
honum eftirminnanlega utlanandi.

En hlákan var komin.

Í Jan. 1922.
Þjarni O. Finnarsson

Alhugasend.

Ritgjörtn „Hlákan“ var samin í jenu s. l. eins og sjest
á dagseln ingu kemar, og var þá send Sig. Ó. Guðmundssyni,
sem átti að láta hana koma í 2. hl. Vorboðans 18. Febr. 1922. á,
því hann var tilbúður í ritnefnd að því blaði, með Þjarna
Guðsyni, en svo sagði Sigurður sig úr U. M. F. Vorboðinu, en
skilaði ekki ritgjörtinu þá, og það næstist ekki í hana
hjá honum fyr en í Desember, svo það var ekki hægt að lesa
hana upp eftir innfara hana fyr en allur órgangur blaðsins
var kominn.

Hollastatakoti 31. Des. 1922.

Jakob B. Þjarnarson

Öfnisskrá

B.D. Finnarnes: Slákan	Bls 61
— " — : Með ströndum fram	" 11
Bj. Keresau: Hugleitingar	" 35
— " — Málhætti - Kvati	" 40
— " — Fjö kvati	" 41
I Vöknum sveinum	
II. Við Seyfanda	
x G. Finnarnes: Njárnsöll	" 3
Prof. H. Arnason: Hjarta vort, Kvati þyður þyður	" 60
Jakob B. Bjarnas.: Alhugasemur	" 67
Jón Benediktsson: Um bókaletur	" 45
x Páll H. Arnason: Hugsjónir vatans	" 16
Drummsjón	" 55

